
VEREENIGING VOOR WIJSBEGEERTE DES RECHTS

Bij de intrede der Vg. v. Wijsbeg. v. h. R. in *M. en Mij.* als haar orgaan met de hieronder volgende Inleiding van Prof. Paul Scholten over Recht en Moraal, bestemd voor de vergadering der Vereniging, die inmiddels zal zijn gehouden te Amsterdam, wenst onderget. als lid van Red. en Bestuur een enkel inleidend woord te spreken zowel tot de leden der Vereniging als tot de lezers van het Tijdschrift.

Tweeledig en tweezijdig voordeel zagen Red. en Bestuur in deze vaste band tussen Tijdschrift en Vereniging. Vooreerst de waarschijnlijkheid, dat daardoor ook in „M. en Mij.” de wijsbegeerte van het recht beter tot haar recht zal komen, dan tot dusver (zij het ook mede door persoonlijke en toevallige omstandigheden) mogelijk is geweest, wat zowel aan het tijdschrift als aan de wetenschap ten goede zou komen. Vervolgens de tans geschapen gelegenheid, aan de Vereniging en haar arbeid — en daardoor weder aan de rechtsfilosofie — meer bekendheid en invloed in ons land te verschaffen. Haar „*Handelingen*” toch, die de Inleidingen en de Diskussies der jaarliks één- of meestal tweemaal gehouden vergaderingen behelzen, waren tot nog toe een vrijwel dood materiaal, bijgezet in de boekerijen der pl.m. 150 leden en een aantal openbare bibliotheken, zodat het in de wereld daarbuiten, zelfs voor het gros der juristen, nagenoeg onbekend en moeilijk toegankelijk bleef, op soortgelijke wijs als de schoonste wetenschappelijke verhandelingen te onzent begraven liggen in de „Verslagen en Mededeelingen der K. A.” Toch zijn hier onderwerpen op wetenschappelijke wijs aan de orde gesteld en bediskussieerd, die zeker in veel wijder kring aandacht verdienen en stellig zouden vinden bij de nodige publiciteit. Noemen wij slechts een en ander, behandeld sinds de eerste werkvergadering in 1919: *Het begrip der gerechtigheid; het begrip der rechtspersoonlijkheid; de rechtsfilosofie en de juridiese vakwetenschappen; de staatsidee; de fundering van het strafrecht; staatsbemoeiing en individuele vrijheid; overheidsbevel en individueel geweten; het parlementarisme als staatsvorm; de democratie; het natuurrecht; tijdgeest en staatsrechtswetenschap*; — alles onderwerpen, zowel voor recht en rechtsleer als voor de verhouding van mens en maatschappij van eminent belang. En ditzelfde geldt zeker

weer voor het tans aan de orde gestelde thema: *recht en moraal*, dat bovendien wel nergens beter op zijn plaats is dan in een tijdschrift, tevens gewijd aan ethiek en rechtsfilosofie. Zo zullen dan nu voortaan de reeds talrijke lezers van „M. en Mij.” van de Handelingen der Vereniging kunnen kennis nemen. En het Bestuur vertrouwt, dat ook daardoor de te onzent nog officieel en officieus miskende, stiefmoederlik en laatdunkend behandelde wijsbegeerte van het recht des te spoediger de plaats zal krijgen, die haar toekomt, wat slechts kan strekken tot verheldering van het rechtsbesef en tot verheffing van het gemeenschapsleven in den lande.

LEO POLAK.
